

STEČAJNI UPRAVITELJ DAVORIN KAPUSTIĆ

42 240 IVANEC, Akademika Mirka Maleza 4

☎ (042) 781-520 📞 0911502615 ✉ davorin.kapustic@gmail.com

Poslovni broj spisa : **St-84/2026**

TRGOVAČKI SUD U PAZINU

Dužnik: **A.D.M. CONSULTING d.o.o.**, Pula, Benussijeva ulica 56,
OIB: 50573572503

Vjerovnik – žalitelj: **PAVAO MRKONJIĆ, odvjetnik**, Zagreb, Ante Topića Mimare 24,
OIB: 50443048410

ODGOVOR NA ŽALBU

vjerovnika izjavljenu protiv Rješenja suda
broj St-84/2026-28 od 31.07.2026. godine

I/ Kao povjerenik predstečajnog postupka nad dužnikom A.D.M. Consulting d.o.o., Pula, OIB: 50573572503, podnosim ovaj odgovor na žalbu vjerovnika Pavla Mrkonjić, odvjetnika, izjavljenu protiv rješenja Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-84/2026-28 od 31. srpnja 2026. godine, u dijelu kojim je osporena njegova prijavljena tražbina u iznosu od 22.500,00 EUR, te predlažem da se žalba odbije kao neosnovana.

II/ U ovom postupku vjerovnik je prijavio tražbinu prema dužniku u ukupnom iznosu od 65.000,00 EUR-a po osnovi računa kao vjerodostojnih isprava, dok sam na ispitnom ročištu održanom 17. srpnja 2026. godine kao povjerenik djelomično osporio njegovu prijavljenu tražbinu u iznosu od 22.500,00 EUR-a, slijedom čega je u preostalom iznosu od 42.500,00 EUR njegova tražbina utvrđena.

Razlog osporavanja naveden je u mojem očitovanju o prijavljenim tražbinama na službenom obrascu broj 5 od 11. lipnja 2026. godine i u tablici prijavljenih tražbina, a radilo se o tome da je vjerovnik izdao dvostruki račun za mjesečnu naknadu prema Ugovoru o pružanju usluga za isto razdoblje.

III/ Uz prijavu svoje tražbine, vjerovnik je priložio tri računa, i to račun broj 128-01-01 i račun broj 129-01-01, oba na iznos od po 37.500,00 EUR, te račun broj 024-001-001 na iznos od 5.000,00 EUR.

Kao povjerenik priznao sam jedan račun za mjesečnu naknadu za pravno zastupanje za 2025. godinu u iznosu od 37.500,00 EUR i račun broj 024-001-001 u iznosu od 5.000,00 EUR, što zajedno čini utvrđenu tražbinu od 42.500,00 EUR.

Preostali iznos od 22.500,00 EUR osporen je jer se odnosi na drugi, istovjetni račun za istu mjesečnu naknadu za 2025. godinu, a ta naknada za to razdoblje pripada vjerovniku samo jednom, pri čemu treba istaknuti da ni sam vjerovnik u prijavi svoje tražbine nije naveo zbog čega je prijavio upravo iznos od 65.000,00 EUR, iako ukupan zbroj priloženih računa iznosi 80.000,00 EUR, a čine ga dva računa od po 37.500,00 EUR i račun od 5.000,00 EUR.

Vjerovnik, dakle, ni sam nije obrazložio po kojoj osnovi i na koji način dolazi do prijavljenog iznosa, niti je razgraničio koji dio pojedinog računa prijavljuje, čime je i sam unio nejasnoću u sastav prijavljene tražbine, uz što valja napomenuti da račun broj 128-01-01 u jednom dijelu navodi osnovicu od 18.000,00 EUR i porez na dodanu vrijednost od 4.500,00 EUR, što bi moglo objasniti zbog čega je vjerovnik prijavio tražbinu upravo u iznosu od 65.000,00 EUR, no na kraju tog računa, kao i iz opisa usluge, proizlazi da njegov pravi iznos iznosi 37.500,00 EUR, iz čega proizlazi da je sam račun time i sebi proturječan, a njegov konačni iznos i opis usluge nedvojbeno se odnose na mjesečnu naknadu za 2025. godinu.

IV/ Žalitelj u žalbi tvrdi da račun broj 129-01-01 nije drugi račun za istu uslugu iz 2025. godine, nego da se odnosi na mjesečnu naknadu temeljem ugovora o zastupanju za 2026. godinu, pa da stoga nema dvostrukog fakturiranja iste naknade za isto razdoblje.

Takav žalbeni navod izravno je u suprotnosti sa sadržajem samoga računa broj 129-01-01, koji u opisu usluge toga računa, izdanog 29. prosinca 2025. godine, izrijekom navodi da se radi o mjesečnoj naknadi prema Ugovoru o pružanju pravnih usluga za 01. do 12. mjesec 2025. godine, te se isti dakle po vlastitom sadržaju odnosi na 2025. godinu, a ne na 2026. godinu, kako to netočno navodi žalitelj.

Opis usluge računa broj 129-01-01 istovjetan je opisu usluge računa broj 128-01-01, koji jednako glasi na mjesečnu naknadu prema Ugovoru o pružanju pravnih usluga za 01. do 12. mjeseca 2025. godine, dodatno valja napomenuti da su oba računa izdana istoga dana (29. prosinca 2025. godine) i u isto vrijeme (09:00 sati), te da glase na isti iznos od po 37.500,00 EUR, te se sadržajno odnose na istu uslugu, na isti ugovor i na isto obračunsko razdoblje 2025. godine. Riječ je stoga o dva istovjetna računa za istu mjesečnu naknadu za isto razdoblje, što upravo i predstavlja dvostruko fakturiranje na kojem se temelji osporavanje.

VI/ Kao povjerenik nisam mogao utvrditi da bi se ijedan od tih računa odnosio na 2026. godinu, jer osim što isto ne proizlazi iz samoga sadržaja računa, kada bi se prihvatilo tumačenje žalitelja, značilo bi da je račun izdan za buduće razdoblje, odnosno za usluge koje u času izdavanja računa još nisu bile obavljene, što je samo po sebi problematično, a takvo tumačenje u nedostatku dodatnog obrazloženja, povjereniku nikako nije moglo biti poznato, tim više što se ni sam vjerovnik o tome nije izjasnio na ročištu za ispitivanje tražbina.

VII/ Vjerovnik u žalbi navodi da bi za pravilnu odluku trebalo utvrditi sadržaj ugovora o zastupanju za 2025. godinu i za 2026. godinu, no upravo te ugovore uz prijavu svoje tražbine isti nije priložio. Osim toga, vjerovnik je do ročišta za ispitivanje tražbina mogao dostaviti ispravak spornoga računa, kao i priložiti ugovore na koje se sada u žalbi poziva, no niti jedno od navedenoga nije učinio, stoga njegova tvrdnja da se račun broj 129-01-01 odnosi na 2026. godinu ostaje bez podloge u ispravama, tim više što taj račun po svojem sadržaju glasi na 2025. godinu.

VIII/ Suprotno navodima žalbe, razlog osporavanja jest dovoljno konkretiziran, budući da je iz priloženih računa broj 128-01-01 i broj 129-01-01, istovjetnog sadržaja i iznosa, razvidno koji računi čine dvostruko fakturiranje te na koje se razdoblje odnose, pa je osporavanje utemeljeno na jasno određenim ispravama iz spisa.

VIII/ Točno je da prijavljenu tražbinu nije osporio dužnik nego povjerenik, no povjerenik je zakonom ovlašten osporiti prijavljenu tražbinu, što žalitelj u žalbi i sam priznaje, pa okolnost da tražbinu nije osporio dužnik ne čini tu tražbinu utvrđenom.

IX/ U ovom se postupku ne odlučuje o osnovanosti, odnosno o meritumu prijavljene tražbine, stoga je u postupku ispitivanja tražbina dovoljno da povjerenik ospori prijavljenu tražbinu pa da se vjerovnik uputi na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine.

Osporavanje povjerenika ne mora u ispitnom postupku biti dokazano do izvjesnosti, nego je za upućivanje na parnicu dostatno samo osporavanje, dok se o osnovanosti osporene tražbine odlučuje isključivo u parnici, u kojoj teret dokazivanja snosi vjerovnik, a sve u smislu odredaba članka 48. te članka 50. stavka 2. i 3. Stečajnog zakona, čime žalitelju nije uskraćena pravna zaštita, nego mu je otvoren put da osnovanost svoje tražbine dokaže u parničnom postupku.

Zbog svega navedenog nema mjesta predloženoj preinaci pobijanog rješenja i utvrđenju tražbine u punom prijavljenom iznosu od 65.000,00 EUR, niti u podrednom ukidanju pobijanog rješenja, te vraćanju predmeta prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje kako to predlaže žalitelj, jer se o osnovanosti osporene tražbine u iznosu od 22.500,00 EUR odlučuje u parnici na koju je vjerovnik upućen, a ne u ovom niti u žalbenom postupku.

X/ Slijedom svega navedenog predlažem da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske žalbu vjerovnika Pavla Mrkonjića, odvjetnika, odbije kao neosnovanu te potvrdi rješenje Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-84/2026-28 od 31. srpnja 2026. godine u pobijanom dijelu kojim je osporena tražbina vjerovnika u iznosu od 22.500,00 EUR.

U Ivancu, 25. kolovoza 2026. godine.

Povjerenik dužnika,
Davorin Kapustić: